

Downloaded via the EU tax law app / web

Pagaidu versija

TIESAS SPRIEDUMS (desmit? pal?ta)

2022. gada 1. decembr? (*)

L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu – Nodok?i – Kop?j? pievienot?s v?rt?bas nodok?a (PVN) sist?ma – Direkt?va 2006/112/EK – 168. pants – Ties?bas uz PVN atskait?šanu – Nodok?u neitralit?tes, efektivit?tes un sam?r?guma principi – Kr?pšana – Pier?d?jumi – Nodok?a maks?t?ja pien?kums iev?rot pien?c?gu r?p?bu – T?du pien?kumu p?rk?puma ?emšana v?r?, kas izriet no valsts un Savien?bas ties?bu norm?m par p?rtikas ??des drošumu – Nodok?a maks?t?ja pilnvarojums trešai personai veikt ar nodokli apliekamus dar?jumus – Eiropas Savien?bas Pamatties?bu harta – 47. pants – Ties?bas uz lietas taisn?gu izskat?šanu

Liet? C?512/21

par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *F?városi Törvényszék* (Galvaspils?tas Budapeštas tiesa, Ung?rija) iesniegusi ar 2021. gada 31. maija l?mumu un kas Ties? re?istr?ts 2021. gada 17. august?, tiesved?b?

Aquila Part Prod Com SA

pret

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága,

TIESA (desmit? pal?ta)

š?d? sast?v?: pal?tas priekšs?d?t?js D. Gracijs [*D. Gratsias*], tiesneši M. Ileši?s [*M. Ileši?*] un I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*] (referents),

?ener?ladvok?ts: P. Pikam?e [*P. Pikam?e*],

sekret?rs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

?emot v?r? rakstveida procesu,

?emot v?r? apsv?rumus, ko snieguši:

- *Aquila Part Prod Com SA* v?rd? – L. Réti, ügyvéd,
- Ung?rijas vald?bas v?rd? – M. Z. Fehér un K. Szíjjártó, p?rst?vji,
- ?ehijas vald?bas v?rd? – O. Serdula, M. Smolek un J. Vl?il, p?rst?vji,
- Eiropas Komisijas v?rd? – B. Béres un J. Jokubauskait?, p?rst?vji,

?emot v?r? p?c ?ener?ladvok?ta uzklauš?šanas pie?emto l?mumu izskat?t lietu bez ?ener?ladvok?ta secin?jumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.) 9. panta 1. punktu, 10. un 167. pantu, 168. panta a) punktu un 178. panta a) punktu, aplūkojot tos kopsakarā ar nodokļu neitralitātes, samērīguma un tiesiskās drošības principiem, kā arī ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 47. pantu.

2 Šis līgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Aquila Part Prod Com SA* un *Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága* (Valsts nodokļu un muitas administrācijas Sdzbu nodaļa, Ungārija; turpmāk tekstā – “Sdzbu nodaļa”) par pievienotās vērtības nodokļa (PVN), kas šai sabiedrībai jāmaksā par laikposmu no 2012. gada augusta līdz novembrim, apmēru.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Direktīvas 2006/112 9. panta 1. punkts ir noteikts:

“Nodokļa maksātājs” ir jebkura persona, kas patstāvīgi jebkurā vietā veic jebkuru saimniecisku darbību, neatkarīgi no šīs darbības mērķa vai rezultāta.

Jebkuru ražotāju, tirgotāju vai pakalpojumu sniedzēju darbību, tostarp kalnrūpniecību, lauksaimniecisku darbību un brīvo profesiju darbību, uzskata par “saimniecisku darbību”. Materiāla vai nemateriāla īpašuma izmantošana ar nolikumu gūt no tās ilglaicīgus ienākumus jāpaši ir uzskatāma par saimniecisku darbību.”

4 Saskaņā ar šīs direktīvas 10. pantu:

“Šīs direktīvas 9. panta 1. punkts paredztais nosacījums, ka saimniecisku darbību veic “patstāvīgi”, atbrīvo no PVN nodarbinātās un citas personas, ciktāl tās ar darba devēju saista darba līgums vai jebkādas citas juridiskas saites, kas rada darba devēja un darba ņēmēja tiesiskās attiecības saistībā ar darba apstākļiem, atalgojumu un darba devēja atbildību.”

5 Minētās direktīvas 167. pants ir paredzēts, ka atskaitēšanas tiesības rodas brīdī, kad atskaitēmais nodoklis kļūst iekasājams.

6 Direktīvas 2006/112 168. pants ir noteikts:

“Ciktāl preces un pakalpojumus nodokļa maksātājs izmanto darījumiem, par kuriem uzliek nodokli, nodokļa maksātājam ir tiesības tajā dalībvalstī, kurā viņš veic šos darījumus, atskaitēt no nodokļa, par kuru nomaksu viņš ir atbildīgs:

a) PVN, kas attiecīgajā dalībvalstī maksājams vai samaksāts par prešu piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, ko tam veicis vai veiks cits nodokļa maksātājs;

[..].”

7 Saskaņā ar šīs direktīvas 178. pantu:

“Lai izmantotu atskaitēšanas tiesības, nodokļa maksātājam jāizpilda šādi nosacījumi:

a) 168. panta a) punkts paredzētajai atskaitēšanai attiecībā uz prešu piegādi vai pakalpojumu

sniegšanu – j? saglab? r??ins, kas sagatavots saska?? ar 220. l?dz 236. pantu un 238., 239. un 240. pantu;

[..].”

Ung?rijas ties?bas

8 *Az ad?zás rendj?r?l sz?l? 2003. ?vi XCII. t?rv?ny* (2003. gada Likums XCII par taks?cijas visp?r?go k?rt?bu; 2003. gada 14. novembra *Magyar K?zl?ny* 2003/131, 9990. lpp.; turpm?k tekst? – “Likums par taks?cijas visp?r?go k?rt?bu”) 1. panta 7. punkt? ir paredz?ts:

“L?gumi, dar?jumi un citi l?dz?gi akti ir kvalific?jami p?c to faktisk? satura. L?gumiem vai citiem juridiskiem aktiem, kam nav sp?ka, nodok?u uzlikšanas kontekst? ir noz?me, cikt?l var tikt pier?d?tas to ekonomisk?s sekas.”

9 Likuma par taks?cijas visp?r?go k?rt?bu 2. panta 1. punkt? ir noteikts:

“Ties?bas, kas tiek ?stenotas ar nodok?iem saist?taj?s tiesiskaj?s attiec?b?s, ir j??steno atbilstoši to m?r?im. Piem?rojot nodok?u ties?bu aktus, par ties?bu ?stenošanu atbilstoši to m?r?im nav uzskat?ma l?gumu sl?gšana vai citu dar?jumu veikšana, kuru m?r?is ir apiet nodok?u ties?bu aktu noteikumus.”

10 Saska?? ar min?t? likuma 97. panta 4. un 6. punktu:

“4. Kontroles laik? nodok?u administr?cijai ir pien?kums konstat?t un pier?d?t faktus, iz?emot gad?jumus, kad atbilstoši likumam pier?d?šanas pien?kums ir nodok?a maks?t?jam.

[..]

6. Konstat?jot faktus, nodok?u administr?cijai ir pien?kums izp?t?t ar? faktus, kas liecina par labu nodok?a maks?t?jam. Nepier?d?ts fakts vai apst?klis – iz?emot apl?ses proced?r? – nevar tikt v?rt?ts par sliktu nodok?a maks?t?jam.”

11 *Az ?ltal?nos forgalmi ad?r?l sz?l? 2007. ?vi CXXVII. t?rv?ny* (2007. gada Likums CXXVII par pievienot?s v?rt?bas nodokli; 2007. gada 16. novembra *Magyar K?zl?ny* 2007/155, 10893. lpp.; turpm?k tekst? – “PVN likums”) 26. pant? ir noteikts:

“Ja nos?t?šanu vai p?rvad?šanu veic pieg?d?t?js, pirc?js vai treš? persona pieg?d?t?ja vai pirc?ja uzdevum?, preces pieg?des vieta ir vieta, kur? prece atrodas nos?t?šanas vai p?rvad?juma, attiec?b? uz ko pirc?js nor?d?ts k? sa??m?js, uzs?kšanas br?d?.”

12 PVN likuma 27. panta 1. punkt? ir paredz?ts:

“Ja prece vair?kk?rt tiek sec?gi p?rdota t?d? veid?, ka to nos?ta vai p?rvad? tieši no s?kotn?j? pieg?d?t?ja pie galapirc?ja, kas nor?d?ts k? sa??m?js, 26. pants ir piem?rojams tikai vienai preces pieg?dei.”

13 Saska?? ar PVN likuma 119. panta 1. punktu:

“Ja vien likum? nav noteikts cit?di, ties?bas uz nodok?a atskait?šanu rodas br?d?, kad ir j?nosaka maks?jamais nodoklis atbilstoši iepriekš apr??in?tajam priekšnodoklim (120. pants).”

14 PVN likuma 120. pant? ir paredz?ts:

“Cikt?l nodok?a maks?t?js lieto vai cit?di izmanto preces vai pakalpojumus un šaj? status? to

dara, lai piegādātu ar nodokli apliekamas preces vai sniegtu ar nodokli apliekamus pakalpojumus, no viņam aprēķināt nodokļa summas viņam ir tiesības atskaitīt:

a) nodokli, ko viņam rēķinājis jebkurš cits nodokļa maksātājs – ieskaitot jebkuru personu vai vienību, kurai ir jāmaksā vienkrāšotais uzņēmumu ienākuma nodoklis, – saistībā ar preču vai pakalpojumu iegādi.

[..]”

15 PVN likuma 127. panta 1. punkts ir precizēts:

“Tiesību uz atskaitēšanu pamatnosacījums ir tas, ka nodokļa maksātājam personīgi ir izsniegts:

a) 120. panta a) punkts paredz tajā gadījumā – uz tās vārda izrakstīti rēķini, kas apliecina darījuma veikšanu;

[..].”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

16 *Aquila Part Prod Com* ir Rumānijas sabiedrības *Agrirom SRL* – kurai kopš 2010. gada 2. jūnija ir PVN reģistrācijas numurs Ungārijā – tiesību un saistību pārmāja. *Aquila Part Prod Com* galvenā darbība ir starpniecības pakalpojumi pirtikas, dzirnienu un tabakas izstrādājumu vairumtirdzniecībā. 2011. gada 1. aprīlī šī sabiedrība noslēdza ar citu sabiedrību pilnvarojuma līgumu, ar kuru tā uzticēja pārdājam minētajai veikt preču pirkšanu un pārdošanu pilnvarotajā vārdā.

17 No 2012. līdz 2017. gadam nodokļu administrācija veica PVN pārbaudi par laikposmu no 2012. gada augusta līdz novembrim, ņemot vērā daudzas izmeklēšanas. Pārbaudes nosēgumā šī administrācija pieņēma lēmumu, ar kuriem tā veica PVN uzrēķinu 86 815 000 Ungārijas forintu (HUF) (aptuveni 206 000 EUR) apmērā par 2012. gada augustu, 66 012 000 HUF (aptuveni 157 000 EUR) apmērā par 2012. gada septembri, 109 400 000 HUF (aptuveni 260 000 EUR) apmērā par 2012. gada oktobri un 24 607 000 HUF (aptuveni 58 500 EUR) apmērā par 2012. gada novembri, un šīs summas lielākoties atbilst PVN atmaksāšanas pieprasījumiem, kas atzīti par nepamatotiem, un mazāk mērā – neiekasētiem nodokļiem. Turklāt tika uzlikts naudas sods nodokļu jomā un noteikts pienākums maksāt kavējuma naudu.

18 Šajos lēmumos nodokļu administrācija konstatēja, ka pārbaudītajos laikposmos nodokļa maksātājs bija piedalījies karuseveidā krāpšanā. Šis konstatējums citastarp ir balstīts uz to, ka esot pieauts valsts tiesību normu par pirtikas ražošanas drošumu un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pirtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pirtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pirtikas nekaitīgumu (OV 2002, L 31, 1. lpp.), normu pārskatīšanas, kas liecinot, ka izvirzītais mērķis esot bijis attiecīgo preču novirzīšana no Slovākijas uz Ungāriju. Minētais konstatējums ir balstīts arī uz dažādu sabiedrību, kas piedalījās piegāzē, finanšu darījumiem, uz zemo uzcenojumu, ko piemērojusi katra no šīm sabiedrībām, un dažādu šo sabiedrību neracionālu rēķināšanu komercjautājumos, un tas pierādot, ka runa ir par rēķinu izsniegšanas rēķiniem ar mērķi iegūt prettiesisku nodokļa priekšrocību un apzināti izvairīties no nodokļu aplikšanas.

19 Minētajos lēmumos nodokļu administrācija izmantoja daudzus faktus, kas šīs administrācijas ieskatā pierāda nodokļa maksātāja aktīvu dalību krāpšanā, tostarp faktu, ka līgumi tika noslēgti ar nodokļa maksātāja līdzdalību, ka pārbaudījuma līgumos bija iekāuta neierasta klauzula, ka Slovākijas klients pārdeva tīk Ungārijā preces, kuras tas bija iegādājies

taj? paš? dien? Ung?rij?, un ka past?v?ja saikne starp person?m, kas bija iesaist?tas r??inu izrakst?šanas ??d?. T? ar? nor?d?ja uz apst?k?iem, kas pier?dot, ka nodok?a maks?t?js nebija izr?d?jis pien?c?gu r?p?bu, tostarp apst?kli, ka t?s sabiedr?bas p?rvald?t?js, ar kuru nodok?a maks?t?js nosl?dzis pilnvarojuma l?gumu, iepriekš jau bija piedal?jies kr?pšan? PVN jom? un ka š? sabiedr?ba ir piedal?jusies kr?pniecisk? r??inu izrakst?šanas ??d?, k? ar? citus faktus, kas liecinot par š? p?rvald?t?ja l?dzdal?bu kr?pšan?.

20 T? k? visi ?etri nodok?u administr?cijas l?mumi tika apstiprin?ti ar S?dz?bu noda?as 2017. gada 8. decembra l?mumu, *Aquila Part Prod Com v?rs?s F?városi Törvényszék* (Galvaspils?tas Budapeštas tiesa, Ung?rija), proti, iesniedz?jties?, ar pieteikumu, kura atbalstam t? apgalvo, ka nodok?u process ir ticis virz?ts saska?? ar iepriekš izveidotu uzskatu, un b?t?b? nor?da, ka nav pier?d?jumu, kas liecin?tu, ka t? var?ja zin?t par augšup?j? stadij? izdar?tu kr?pšanu. T? apgalvo, ka ir izr?d?jusi pien?c?gu r?p?bu, lai izvair?tos no piedal?šanās kr?pšan?, pie?emot iekš?jos noteikumus ieg?des jom?, saska?? ar kuriem pirms l?guma nosl?gšanas ir j?veic p?rbaudes attiec?b? uz pieg?d?t?jiem un ar kuriem ir aizliegti jebk?di skaidras naudas maks?jumi. Šaj? kontekst? *Aquila Part Prod Com* it ?paši p?rmet nodok?u administr?cijai, ka t? nav ??musi v?r? pilnvarojuma l?gumu, ko š? sabiedr?ba bija nosl?gusi ar citu sabiedr?bu, un ka nodok?u administr?cija apst?kli, ka p?d?j?s min?t?s sabiedr?bas likum?gais p?rst?vis ir zin?jis par kr?pšanu veidojošiem faktiem, ir piel?dzin?jusi apst?klim, ka pati *Aquila Part Prod Com* b?tu zin?jusi par šiem faktiem.

21 S?dz?bu noda?a apstr?d iesniedz?jties? šos argumentus, it ?paši nor?dot, ka p?rtikas ??des drošuma noteikumu p?rk?pums var b?t viens no elementiem, kas liecina, ka nodok?a maks?t?js zin?ja vai tam bija j?zina, ka tas piedal?s ar kr?pšanu PVN jom? saist?t? dar?jum?.

22 Iesniedz?jtiesa uzskata par nepieciešamu, lai Tiesa sniegtu nor?des par to, vai S?dz?bu noda?as nor?d?tie apst?k?i var tikt uzskat?ti par objekt?viem pier?d?jumiem 2012. gada 21. j?nija sprieduma *Mahagében* un *Dávid* (C?80/11 un C?142/11, EU:C:2012:373) izpratn?, kuri ?auj secin?t, ka nodok?a maks?t?js ir izdar?jis kr?pšanu, un vai, ?emot v?r? pamatliet? konstat?t?s pieg?žu ??des raksturu, nodok?u administr?cijas piepras?t? r?p?bas pien?kuma apjoms atbilst pier?d?šanas noteikumiem, k? tos interpret?jusi Tiesa, Direkt?vas 2006/112 norm?m un principiem, kas reglament? PVN atskait?šanas ties?bu izmantošanu.

23 It ?paši iesniedz?jtiesa v?las noskaidrot, pirmk?rt, vai nodok?u administr?cija apst?kli, ka fiziska persona – kas ir sabiedr?bas, ar kuru nodok?a maks?t?js ir nosl?dzis pilnvarojuma l?gumu savas darb?bas veikšanai, likum?gais p?rst?vis – zin?ja par kr?pšanu veidojošiem faktiem, bija ties?ga piel?dzin?t apst?klim, ka šis nodok?a maks?t?js zin?ja par šiem faktiem – neizv?rt?jot pilnvarojuma l?guma saturu. Otrk?rt, iesniedz?jtiesa vaic? – pamatlietas faktu kontekst? – par r?p?bu, k?da b?tu j?izr?da nodok?a maks?t?jam, lai izvair?tos no piedal?šanās kr?pšan?, un – karuse?veida kr?pšanas gad?jum? – par apst?k?iem, ko var ?emt v?r?, lai pier?d?tu, ka nodok?a maks?t?js var?ja zin?t par šo kr?pšanu. Trešk?rt, iesniedz?jtiesa v?las noskaidrot, vai nodok?u administr?cija, lai atteiktu ties?bas uz PVN atskait?šanu, ir ties?ga atsaukties uz citu ties?bu normu, kas nav nodok?u ties?bu normas, piem?ram, ar p?rtikas ??des drošumu saist?tu normu, p?rk?pumu.

24 Šajos apst?kos *F?városi Törvényszék* (Galvaspils?tas Budapeštas tiesa) nol?ma aptur?t tiesved?bu un uzdot Tiesai š?dus prejudici?lus jaut?jumus:

“1) Vai ar Savien?bas ties?b?m un it ?paši [Direkt?vas 2006/112] 9. panta 1. punktu un 10. pantu, k? ar? ar nodok?u neitralit?tes principu ir sader?ga t?da nodok?u administr?cijas prakse, saska?? ar kuru t? – autom?tiski un neveicot nek?du p?rbaudi – no fakta, ka fiziska persona, kas uztur tiesiskas attiec?bas ar juridisku personu, kura r?kojas k? nodok?a maks?t?ja pilnvarnieks, kura ir neatkar?ga no nodok?a maks?t?ja k? pilnvarot?ja un kurai ir juridisk?s personas statuss,

šai fiziskajai personai neesot juridiski saistītai ar nodokļa maksājumu, ir rīkojusies apzināti, izsecina – neemot vērā pilnvarotāja un pilnvarnieka starpā noslēgtā līguma noteikumus, kā arī valsts tiesības, kuras regulē pilnvarojuma tiesiskās attiecības, – faktu, ka nodokļa maksājums arī ir rīkots apzināti?

2) Vai [Direktīvas 2006/112] 167. pants, 168. panta a) punkts un 178. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, kad nodokļu administrācija konstatē cirkulāras rīkojumu izrakstīšanas kļūdes esamību, ar minēto faktu vien pietiek, lai to atzītu par objektīvu apstākli nodokļu krāpšanas pierādīšanai, vai tomēr šādā gadījumā nodokļu administrācijai ir arī jāpierāda, kurš kļūdes loceklis vai locekļi ir izdarījuši krāpšanu un kāds bija vienojuma *modus operandi*?

3) Vai iepriekšminētie [Direktīvas 2006/112] panti, ievērojot samērīguma un racionalitātes prasības, ir jāinterpretē tādējādi, ka pat tad, kad nodokļu administrācija, pamatojoties uz lietas konkrētajiem apstākļiem, uzskata, ka nodokļa maksājājam būtu bijis jāizrēķina lielāka rēķināšana, nevis nodokļa maksājājam nevar prasīt, lai tas būtu pārbaudījis apstākļus, ko pašai nodokļu administrācijai ir izdevies atklāt tikai aptuveni pēc piecus gadus ilgā pārbaudēm, kas prasīja daudzas saistītas pārbaudes, izmantojot publisko tiesību instrumentus tādējādi, lai nodokļa maksājumu komercnosaukuma aizsardzība neradītu šķērslis pārbaudei? Vai gadījumos, kad tiek prasīta lielāka rēķināšana, pienācīgu rēķināšanu var uzskatīt par pierādītu, ja nodokļa maksājuma attiecībā uz savu kontroli arī uz apstākļiem, kas sniedzas pāri [2012. gada 21. jūnijā] spriedumā [Mahagében un Dávid (C-80/11 un C-142/11, EU:C:2012:373)] norādītajiem apstākļiem attiecībā uz iespējamiem komercpartneriem, tādējādi, ka tam ir iekšējie iegādes sistēmas noteikumi šādu partneru pārbaudei, viš nepieņem samaksu skaidrā naudā, iekšējā slēdzamajos līgumos noteikumus par iespējamiem riskiem un analizē arī citus apstākļus darījuma laikā?

4) Vai iepriekš minētie [Direktīvas 2006/112] panti ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja nodokļu administrācija secina, ka nodokļa maksājums ir aktīvi piedalījies nodokļu krāpšanā, šajā ziņā ir pietiekami, ka administrācijas savējie pierādījumi pierāda, ka nodokļa maksājums, ja viš būtu rīkots ar pienācīgu rēķināšanu, būtu varējis zināt, ka piedalīs nodokļu krāpšanā, nepierdot to, ka viš zināja, ka piedalīs nodokļu krāpšanā, savas aktīvas dalības tajā dēļ? Vai gadījumā, ja tiek pierādīta aktīva dalība nodokļu krāpšanā, proti, apzināšanās par šo dalību, nodokļu administrācijai ir jāpierāda nodokļa maksājuma krāpnieciskā rakstība, kas izpaužas kā višā saskaņota darbība ar augšupējiem kļūdes locekļiem, vai tomēr ir pietiekami pamatot ar objektīviem pierādījumiem, ka kļūdes locekļi savstarpēji cits citu zināja?

5) Vai ar iepriekš minētajiem [Direktīvas 2006/112] pantiem ir saderīga un atbilst tiesībām uz taisnīgu tiesu, kas [Hartas] 47. pantā atzītas kā vispārīgs princips, un tiesiskās drošības principam nodokļu administrācijas prakse, kad tā pamato savu lēmumu ar tādā pārtikas kļūdes drošuma noteikumu domājamo pārkāpumu, kuriem nav ietekmes uz nodokļa maksājuma nodokļu saistību izpildi vai uz višā rīkojumu apriti, kurus tiesiskais regulējums nodokļu jomā nekādā nenosaka attiecībā uz nodokļa maksājumu un kuriem nav nekādas ietekmes uz nodokļu administrācijas pārbaudīto darījumu patiesumu un uz nodokļa maksājuma apzināšanos, kas tiek izvērtēta nodokļu procesā?

6) Ja uz iepriekšējo prejudiciālo jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:

vai ar iepriekšminētajiem [Direktīvas 2006/112] pantiem ir saderīga un atbilst tiesībām uz taisnīgu tiesu, kas [Hartas] 47. pantā atzītas kā vispārīgs princips, un tiesiskās drošības principam nodokļu administrācijas prakse, kad tā, neiesaistoties oficiālajai struktūrai, kurai būtu materiālā un teritoriālā kompetence pārtikas kļūdes drošuma jomā, savos lēmumos attiecībā uz nodokļa maksājumu ietver vērtējumu, kuri ietilpst minētās oficiālās struktūras kompetencē, tādējādi, ka, pamatojoties uz pārkāpumiem, kas konstatēti attiecībā uz pārtikas kļūdes drošumu – jautājumu, kas nav tās kompetencē –, tā nosaka fiskālas sekas nodokļa maksājājam bez iespējas

tam apstrādāt pārtikas un dzīvnieku produktu drošuma normu pārskatīšanu konstatējumu procesā, kurš būtu neatkarīgs no nodokļu procesa un kurš tiktu ieviests nodokļa maksātāja pamatgarantijas un lietas dalībnieku tiesībās?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par otro jautājumu

25 Ar otro jautājumu, kas jāizskata pirmām kārtām, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīva 2006/112 ir jāinterpretē tādējādi, ka nodokļu iestāde vālas atteikt nodokļa maksātājam PVN priekšnodokļa atskaitēšanas tiesības, pamatojoties uz to, ka šis nodokļa maksātājs esot piedalījies karuseveida PVN krāpšanā, šai direktīvai ir pretrunā tas, ka nodokļu iestāde aprobežojas ar to konstatējumu vien, ka šis darījums ir daļa no cirkulāras rīcību izrakstēšanas un, neidentificējot visus šīs krāpšanas dalībniekus un to attiecīgās darbības.

26 Kā Tiesa ir vairākkārt atgādājusi, cīņa pret krāpšanu, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un iespējamu ļaunprātīgu rīcību ir Direktīvas 2006/112 atzīta un ar to iedrošināta mērķis. Šajā ziņā Tiesa ir nospriedusi, ka tiesību subjekti nevar krāpnieciski vai ļaunprātīgi atsaukties uz Savienības tiesību normu un ka tādējādi valsts iestāde un tiesi ir jāatsaka tiesību uz nodokļa atskaitēšanu izmantošana, ja, ņemot vērā objektīvus elementus, ir pierādīts, ka atsaukšanās uz šīm tiesībām ir krāpnieciska vai ļaunprātīga (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2006. gada 6. jūlijs, *Kittel un Recolta Recycling*, C-439/04 un C-440/04, EU:C:2006:446, 54. un 55. punkts, kā arī 2021. gada 11. novembris, *Ferimet*, C-281/20, EU:C:2021:910, 45. punkts un tajā minētā judikatūra).

27 Attiecībā uz krāpšanu saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tiesības uz nodokļa atskaitēšanu ir jāatsaka ne tikai tad, ja krāpšanu ir izdarījis pats nodokļa maksātājs, bet arī tad, ja konstatēts, ka nodokļa maksātājs, kuram ir piegādātas preces vai sniegti pakalpojumi, kas ir tiesību uz nodokļa atskaitēšanu pamatā, zināja vai tam bija jāzina, ka iegādājoties šīs preces vai pakalpojumus, tas piedalās ar krāpšanu PVN jomā saistītā darījumā (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2006. gada 6. jūlijs, *Kittel un Recolta Recycling*, C-439/04 un C-440/04, EU:C:2006:446, 59. punkts; 2012. gada 21. jūnijs, *Mahagében un Dávid*, C-80/11 un C-142/11, EU:C:2012:373, 45. punkts, kā arī 2021. gada 11. novembris, *Ferimet*, C-281/20, EU:C:2021:910, 46. punkts).

28 Tiesa arī ir vairākkārt precizējusi, ka situācijās, kurās atskaitēšanas tiesību materiālie nosacījumi ir izpildīti, tiesības uz nodokļa atskaitēšanu var atteikt nodokļa maksātājam vienīgi ar nosacījumu, ka, ņemot vērā objektīvus apstākļus, ir konstatēts, ka tas zināja vai arī tam bija jāzina, ka iegādājoties preces vai pakalpojumus, kas ir tiesību uz nodokļa atskaitēšanu pamatā, viņš piedalās darījumā, kurš ir saistīts ar šādu krāpšanu, ko izdarījis piegādātājs vai cits uzņēmums, kurš iesaistījies šo preču piegāzē vai pakalpojumu sniegšanas un des augšupējā vai lejupējā posmā (spriedums, 2021. gada 11. novembris, *Ferimet*, C-281/20, EU:C:2021:910, 48. punkts un tajā minētā judikatūra).

29 Proti, šajā ziņā Tiesa ir nospriedusi, ka ar Direktīvas 2006/112 paredzēto tiesību uz nodokļa atskaitēšanu sistēmu nav saderīgi tas, ka ar šo tiesību atteikumu tiek sodīts nodokļa maksātājs, kurš nav zinājis vai nevarēja zināt, ka konkrētais darījums ir iesaistīts piegādātāja izdarītā krāpšanā vai ka cits darījums, kas ietilpst piegādes un dē pirms vai pēc nodokļa maksātāja veiktā darījuma, ir saistīts ar PVN krāpšanu; atbildības bez vainas sistēmas izveidošana pārsniegtu to, kas ir nepieciešams valsts kases tiesību aizsardzībai (spriedums, 2021. gada 11. novembris, *Ferimet*, C-281/20, EU:C:2021:910, 49. punkts un tajā minētā judikatūra).

30 Turklāt saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, tā kā tiesību uz nodokļa atskaitēšanu

atteikšana ir izņēmums no šīs tiesības veidojošā pamatprincipa piemērošanas, nodokļu iestādēm ir juridiski pietiekami jāpierāda objektīvi apstākļi, kas ļauj secināt, ka nodokļa maksātājs ir izdarījis krāpšanu PVN jomā vai ka tas zināja vai tam bija jāzina, ka darījums, kurš ir norādīts, lai pamatotu tiesības uz nodokļa atskaitēšanu, ir iesaistīts šādā krāpšanā. Tādā valsts tiesmā ir jāpārbauda, vai attiecīgās nodokļu iestādes ir pierādījušas šādu objektīvu apstākļu esamību (spriedums, 2021. gada 11. novembris, *Ferimet*, C-281/20, EU:C:2021:910, 50. punkts un tajā minētā judikatūra).

31 Tā kā Savienības tiesības neietver normas par pierādījumu iegūšanas kārtību attiecībā uz krāpšanu PVN jomā, šie objektīvie apstākļi nodokļu iestādēm ir jākonstatē saskaņā ar valsts tiesības paredzētajiem pierādīšanas noteikumiem. Tomēr šie noteikumi nedrīkst nelabvēlīgi ietekmēt Savienības tiesību efektivitāti (spriedums, 2021. gada 11. novembris, *Ferimet*, C-281/20, EU:C:2021:910, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).

32 No šī sprieduma 27.–31. punktā atgādinātās judikatūras izriet, ka tiesības uz nodokļa atskaitēšanu šim nodokļa maksātājam var tikt atteiktas tikai tad, ja pēc tam, kad atbilstoši valsts tiesību normām par pierādījumiem ir veikts visu konkrētas lietas elementu un faktisko apstākļu visaptverošs novērtējums, ir konstatējams, ka nodokļa maksātājs ir veicis krāpšanu PVN jomā vai ka tas zināja vai tam bija jāzina, ka darījums, uz kuru tas atsaucas, lai pamatotu šīs atskaitēšanas tiesības, ir iesaistīts šādā krāpšanā. Tiesības uz nodokļa atskaitēšanu var tikt atteiktas tikai tad, ja šie fakti ir pierādīti juridiski pietiekami, nevis tikai ar pieņēmumiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 11. novembris, *Ferimet*, C-281/20, EU:C:2021:910, 52. punkts un tajā minētā judikatūra).

33 No tā ir secināms, ka nodokļu iestādei, kas vēlas atteikt tiesības uz nodokļa atskaitēšanu, – saskaņā ar valsts tiesības paredzētajiem pierādīšanas noteikumiem un neapdraudot Savienības tiesību efektivitāti – ir juridiski pietiekami jāpierāda gan objektīvie apstākļi, kas liecina par pašu krāpšanu PVN jomā, gan apstākļi, kas liecina, ka nodokļa maksātājs ir izdarījis šo krāpšanu vai ka tas zināja vai tam bija jāzina, ka šo atskaitēšanas tiesību pamatošanai norādītais darījums ir iesaistīts minētajā krāpšanā.

34 Ar šo pierādīšanas prasību neatkarīgi no krāpšanas veida vai pārbaudītājam darbībā ir aizliegts izmantot pieņēmumus vai prezumpcijas, ar ko, apvēršot pierādīšanas pienākumu, tiktu pārķēpts kopējais PVN sistēmas pamatprincips, proti, tiesības uz atskaitēšanu, un līdz ar to tiktu apdraudēta Savienības tiesību efektivitāte.

35 Tādā, lai gan cirkulāras rīcību izrakstīšanas gadījumā ir nopietna norāde uz krāpšanas esamību, kas būtu jāņem vērā, visaptveroši izvērtējot visus konkrētas lietas elementus un visus faktiskos apstākļus, nevar pieņemt, ka nodokļu iestāde, lai pierādītu karuseveida krāpšanas esamību, varētu aprobežoties ar to konstatējumu vien, ka attiecīgais darījums ir daļa no cirkulāras rīcību izrakstīšanas gadījumā.

36 Nodokļu iestādei, pirmkārt, ir precīzi jāraksturo apstākļi, kas veido krāpšanu, un jāsniedz pierādījumi par krāpniecisku raksturu un, otrkārt, jāpierāda, ka nodokļa maksātājs ir aktīvi piedalījies šajā krāpšanā vai ka tas zināja vai tam bija jāzina, ka darījums, uz kuru tas atsaucas šo atskaitēšanas tiesību pamatošanai, ir iesaistīts minētajā krāpšanā. Tomēr pierādījums par krāpšanas esamību un nodokļa maksātāja dalību šajā krāpšanā obligāti nenozīmē, ka tiek identificēti visi dalībnieki, kas ir piedalījušies šajā krāpšanā, kā arī šo dalībnieku attiecīgās darbības. Kā atgādināts šī sprieduma 30. punktā, tieši valsts tiesmā ir jāpārbauda, vai nodokļu iestādes ir juridiski pietiekami iesniegušas šos pierādījumus.

37 Ēmot v?r? iepriekš izkl?st?tos apsv?rumus, uz otro jaut?jumu ir j?atbild, ka Direkt?va 2006/112 ir interpret?jama t?d?j?di, ka:

– gad?jum?, ja nodok?u iest?de v?las atteikt nodok?a maks?t?jam PVN priekšnodok?a atskait?šanas ties?bas, pamatojoties uz to, ka nodok?a maks?t?js esot piedal?jies karuse?veida PVN kr?pšan?, šai direkt?vai ir pretrun? tas, ka nodok?u iest?de aprobežojas ar to konstat?jumu vien, ka šis dar?jums ir da?a no cirkul?ras r??inu izrakst?šanas ??des;

– min?tajai nodok?u iest?dei, pirmk?rt, ir prec?zi j?raksturo apst?k?i, kas veido kr?pšanu, un j?sniedz pier?d?jumi par kr?pniecisku r?c?bu un, otrk?rt, j?pier?da, ka nodok?a maks?t?js ir akt?vi piedal?jies šaj? kr?pšan? vai ka tas zin?ja vai tam bija j?zina, ka dar?jums, uz kuru tas atsaucas šo atskait?šanas ties?bu pamatošanai, ir iesaist?ts min?taj? kr?pšan?, bet tas oblig?ti nenoz?m?, ka b?tu j?identific? visi dal?bnieki, kas ir piedal?jušies kr?pšan?, k? ar? šo dal?bnieku attiec?g?s darb?bas.

Par ceturto jaut?jumu

38 Ar ceturto jaut?jumu, kas j?izskata otr?m k?rt?m, iesniedz?jtiesa b?t?b? vaic?, vai Direkt?va 2006/112 ir j?interpret? t?d?j?di, ka gad?jum?, ja nodok?u iest?de, lai atteiktu ties?bas uz nodok?a atskait?šanu, apgalvo nodok?a maks?t?ja akt?vu dal?bu kr?pšan? PVN jom?, šai direkt?vai ir pretrun? tas, ka nodok?u iest?de min?to atteikumu pamato ar pier?d?jumiem, kas pier?da nevis š?du dal?bu, bet gan faktu, ka nodok?a maks?t?js, ja viš b?tu izr?d?jis visu pien?c?go r?p?bu, b?tu var?jis zin?t, ka attiec?gais dar?jums ir iesaist?ts š?d? kr?pšan?. Turkl?t t? jaut?, vai apst?klis, ka pieg?žu ??des, kur? ietilpst šis dar?jums, dal?bnieki savstarp?ji cits citu zin?ja, ir pietiekams apst?klis, lai konstat?tu nodok?a maks?t?ja dal?bu kr?pšan?.

39 No š? sprieduma 27. punkt? atg?din?t?s Tiesas judikat?ras izriet, ka, run?jot par kr?pšanu PVN jom?, ties?bas uz nodok?a atskait?šanu ir j?atsaka trijos gad?jumos, proti, pirmk?rt, ja ir pier?d?ts, ka nodok?a maks?t?js pats ir izdar?jis kr?pšanu PVN jom?, otrk?rt, ja ir pier?d?ts, ka nodok?a maks?t?js zin?ja, ka, veicot attiec?go ieg?di, viš piedal?s dar?jum?, kas iesaist?ts kr?pšan? PVN jom?, un, trešk?rt, ja ir pier?d?ts, ka nodok?a maks?t?jam bija j?zina, ka, veicot attiec?go ieg?di, viš piedal?s dar?jum?, kas iesaist?ts kr?pšan? PVN jom?.

40 Attiec?b? uz otro un trešo gad?jumu, kas ietver pas?vu dal?bu kr?pšan?, ir secin?ts, ka nodok?a maks?t?js, kurš zin?ja vai kuram bija j?zina, ka, veicot attiec?go ieg?di, tas piedal?s ar kr?pšanu PVN jom? saist?t? dar?jum?, Direkt?vas 2006/112 m?r?iem ir j?uzskata par š?s kr?pšanas dal?bnieku neatkar?gi no t?, vai viš g?st labumu no pre?u t?l?kp?rdošanas vai pakalpojumu izmantošanas vi?a v?l?kos ar nodokli apliekamos dar?jumos, jo šis nodok?a maks?t?js š?d? situ?cij? pal?dz min?t?s kr?pšanas izdar?t?jiem un k??st par l?dzdal?bnieku šaj? kr?pšan? (spriedums, 2021. gada 11. novembris, *Ferimet*, C?281/20, EU:C:2021:910, 47. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

41 Ja ir konstat?ts, ka nodok?a maks?t?js jebk?d? veid? zin?ja, ka, veicot attiec?go ieg?di, tas piedal?s dar?jum?, kas iesaist?ts kr?pšan? PVN jom?, kura izdar?ta pre?u pieg?žu vai pakalpojumu sniegšanas ??des augšup?j? posm?, vien?g? pozit?v? darb?ba, kurai ir izš?iroša noz?me, lai š?d? situ?cij? pamatotu atskait?šanas ties?bu atteikumu, ir attiec?go pre?u vai pakalpojumu ieg?de. T?p?c, lai pamatotu š?du atteikumu, nemaz nav j?pier?da, ka šis nodok?a maks?t?js ir t?d? vai cit?d? veid? akt?vi piedal?jies min?taj? kr?pšan?, kaut vai tikai akt?vi to atbalstot vai veicinot (šaj? noz?m? skat. r?kojumu, 2021. gada 14. apr?lis, *Finanzamt Wilmersdorf*, C?108/20, EU:C:2021:266, 26. punkts).

42 Ja ir konstat?ts, ka nodok?a maks?t?jam bija j?zina, ka, veicot attiec?go ieg?di, tas piedal?s

darījums, kas iesaistīts krāpšanu PVN jomā, kura izdarīta preču piegāžu vai pakalpojumu sniegšanas ??des augšpusē? posmā, t? ir noteiktas r?p?bas neizr?d?šana, kas pamato atskait?šanas ties?bu atteikumu (šaj? noz?m? skat. r?kojumu, 2021. gada 14. apr?lis, *Finanzamt Wilmersdorf*, C?108/20, EU:C:2021:266, 27. punkts).

43 Ja nodok?u iest?de, lai atteiktu ties?bas uz nodok?a atskait?šanu, apgalvo nodok?a maks?t?ja akt?vu dal?bu krāpšanu PVN jomā, tai saska?? ar š? sprieduma 30. punkt? atg?din?to judikat?ru par to ir j?sniedz pier?d?jumi. Ta?u nekas neliedz šai iest?dei š?d? atteikuma gad?jum? papildus vai pak?rtoti balst?ties uz pier?d?jumiem, kas liecina, ka katr? zi?? nodok?a maks?t?jam, ja vi?? b?tu izr?d?jis r?p?bu, k?du no t? var pras?t, ir bijis j?zina, ka, veicot attiec?go ieg?di, vi?? piedal?s ar krāpšanu saist?t? dar?jum?. Proti, ar pier?d?jumu par šo faktu, ja tas ir sniegts, pietiek, lai konstat?tu nodok?a maks?t?ja dal?bu krāpšanu un t?d?j?di pamatotu šo atteikumu.

44 Katr? zi?? tas vien, ka pieg?žu ??des dal?bnieki savstarp?ji cits citu ir zin?juši – lai gan tas b?tu j??em v?r?, visaptveroši izv?rt?jot visus lietas elementus un faktiskos apst?k?us –, nav pietiekams apst?klis, lai konstat?tu nodok?a maks?t?ja dal?bu krāpšanu.

45 ?emot v?r? iepriekš izkl?st?tos apsv?rumus, uz ceturto jaut?jumu ir j?atbild, ka Direkt?va 2006/112 ir j?interpret? t?d?j?di, ka:

– gad?jum?, ja nodok?u iest?de, lai atteiktu ties?bas uz nodok?a atskait?šanu, apgalvo nodok?a maks?t?ja akt?vu dal?bu krāpšanu PVN jomā, šai direkt?vai nav pretrun? tas, ka nodok?u iest?de min?to atteikumu – papildus vai pak?rtoti – pamato ar pier?d?jumiem, kas pier?da nevis š?du dal?bu, bet gan faktu, ka nodok?a maks?t?js, ja vi?? b?tu izr?d?jis visu pien?c?go r?p?bu, b?tu var?jis zin?t, ka attiec?gais dar?jums ir iesaist?ts š?d? krāpšan?

– tas vien, ka pieg?žu ??des, kur? ietilpst šis dar?jums, dal?bnieki savstarp?ji cits citu ir zin?juši, nav pietiekams apst?klis, lai konstat?tu nodok?a maks?t?ja dal?bu krāpšanu.

Par trešo jaut?jumu

46 Ar trešo jaut?jumu, kas j?izskata tre??m k?rt?m, iesniedz?jtiesa b?t?b? vaic?, vai Direkt?va 2006/112, lasot to kopsakar? ar sam?r?guma principu, ir j?interpret? t?d?j?di, ka gad?jum?, ja past?v nor?des, kas dod pamatu aizdom?m par nelikum?b?m vai krāpšanu, šai direkt?vai ir pretrun? tas, ka nodok?a maks?t?jam tiek pras?ts izr?d?t liel?ku r?p?bu, lai p?rliecin?tos, ka t? veikta dar?juma d?? šis nodok?a maks?t?js nav iesaist?ts krāpšan?, un lai veiktu t?das sare??tas un padzi?in?tas p?rbaudes, ko var veikt nodok?u administr?cija.

47 Iesniedz?jtiesa šaj? zi?? v?las noskaidrot, vai var uzskat?t, ka nodok?a maks?t?js ir izr?d?jis pietiekamu r?p?bu, kad tas citastarp apliecina, ka ir pie??mis iekš?jos ieg?des noteikumus, lai p?rbaud?tu savu partneru situ?ciju, un kad vi?? nepie?em nek?dus maks?jumus skaidr? naud?.

48 Tiesa vairākkārt ir nospriedusi, ka Savienības tiesībām nav pretrunāprasība, lai uzņēmums veiktu visus pasākumus, ko no tā saprātīgi var prasīt, lai pārliecinātos, ka, veicdams darījumus, tas nepiedalās krāpšanā nodokļu jomā, un ka to pasākumu noteikšana, kādi konkrēti gadījumi var tikt saprātīgi gaidīti no nodokļa maksātāja, kurš vēlas izmantot tiesības uz PVN atskaitēšanu, lai pārliecinātos, ka viņa veiktie darījumi nav iesaistīti kāda augšupējā desposmā esoša uzņēmuma izdarītā krāpšanā, būtībā ir atkarīga no konkrētiem gadījuma apstākļiem (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2012. gada 21. jūnijs, *Mahagében* un *Dávid*, C-80/11 un C-142/11, EU:C:2012:373, 54. un 59. punkts; 2017. gada 19. oktobris, *Paper Consult*, C-101/16, EU:C:2017:775, 52. punkts, kā arī rīkojumu, 2021. gada 14. aprīlis, *Finanzamt Wilmersdorf*, C-108/20, EU:C:2021:266, 28. punkts).

49 Tiesa ir precizējusi, ka gadījumā, ja pastāv norādes, kas var radīt aizdomas par nelikumībām vai krāpšanu, apdomāgam uzņēmumam atkarībā no lietas apstākļiem varētu būt pienākums noskaidrot informāciju par citu uzņēmumu, no kura viņš ir iecerējis iegādāties preces vai pakalpojumus, lai pārliecinātos par tā uzticamību (spriedums, 2012. gada 21. jūnijs, *Mahagében* un *Dávid*, C-80/11 un C-142/11, EU:C:2012:373, 60. punkts; rīkojumi, 2020. gada 3. septembris, *Vikingo Fvállalkozó*, C-610/19, EU:C:2020:673, 55. punkts, kā arī 2021. gada 14. aprīlis, *Finanzamt Wilmersdorf*, C-108/20, EU:C:2021:266, 29. punkts).

50 Tomēr nodokļu iestāde nedrīkst noteikt nodokļa maksātājam pienākumu veikt sarežģītas un padziļinātas pārbaudes attiecībā uz savu piegādātāju tādējādi, ka faktiski nodokļa maksātājam tiktu likts veikt pārbaudes darbības, kuras ir jāveic šai iestādei (spriedums, 2017. gada 19. oktobris, *Paper Consult*, C-101/16, EU:C:2017:775, 51. punkts).

51 Itāļi Tiesa jau ir nospriedusi, ka nodokļu iestāde nevar no nodokļa maksātāja, kurš vēlas izmantot PVN atskaitēšanas tiesības, vispārīgi prasīt, pirmkārt, pārbaudīt, ka ar precēm vai pakalpojumiem, saistībā ar kuriem tiek lietots izmantot šīs tiesības, saistītā rīcība izsniedzis ir nodokļa maksātājs, ka viņam ir attiecīgās preces un ka viņš spēj tās piegādāt, un ka viņš pilda savus PVN deklarācijas un maksāšanas pienākumus, lai pārliecinātos, ka augšupējais darījums līmenī nav nelikumīgs vai krāpšanas, vai, otrkārt, lai viņam šajā ziņā būtu attiecīgie dokumenti (spriedumi, 2012. gada 21. jūnijs, *Mahagében* un *Dávid*, C-80/11 un C-142/11, EU:C:2012:373, 61. punkts, kā arī 2020. gada 4. jūnijs, *C.F. (Nodokļu revīzija)*, C-430/19, EU:C:2020:429, 47. punkts).

52 No tā izriet, ka rīcība, kas tiek prasīta no nodokļa maksātāja, un pasākumi, ko no tā saprātīgi var gaidīt, lai tas pārliecinātos, ka, veicot attiecīgo iegādi, tas nepiedalās darījumā, kas iesaistīts kāda augšupējā desposmā esoša uzņēmuma izdarītā krāpšanā, ir atkarīgi no konkrētas lietas apstākļiem un itāļi no tā, vai pastāv vai nepastāv norādes, kas nodokļa maksātājam viņa veiktās iegādes brīdā dotu pamatu aizdomām par nelikumībām vai krāpšanu. Tādējādi, ja pastāv norādes par krāpšanu, no nodokļa maksātāja var gaidīt lielāku rīcību. Tomēr no nodokļa maksātāja nevar prasīt, lai tas veiktu sarežģītas un padziļinātas pārbaudes, kādas var veikt nodokļu administrācija, izmantojot attiecīgus līdzekļus.

53 Jautājums, vai nodokļa maksātājs ir izrādījis pietiekamu rīcību, ja šis maksātājs tostarp apgalvo, ka viņš ir pieņēmis iekšējos iegādes noteikumus, lai pārbaudītu savu partneru situāciju, un ka viņš nepieņem nekādus maksājumus skaidrā naudā, attiecas uz faktu vērtējumu pamatlietā un tādēļ ir tikai valsts tiesu kompetencē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 16. jūnijs, *DuoDecad*, C-596/20, EU:C:2022:474, 37. punkts). Tieši valsts tiesām ir jāizvērtē, vai, ņemot vērā konkrētas lietas apstākļus, nodokļa maksātājs ir izrādījis pietiekamu rīcību un ir veicis pasākumus, ko no tā saprātīgi var gaidīt šajos apstākļos.

54 No iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka uz trešo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīva

2006/112, lasot to kopsakar? ar sam?r?guma principu, ir j?interpret? t?d?j?di, ka:

- gad?jum?, ja past?v nor?des, kas dod pamatu aizdom?m par nelikum?b?m vai kr?pšanu, šai direkt?vai nav pretrun? tas, ka nodok?a maks?t?jam tiek pras?ts izr?d?t liel?ku r?p?bu, lai p?rlicin?tos, ka t? veikt? dar?juma d?? šis nodok?a maks?t?js nav iesaist?ts kr?pšan?;
- no nodok?a maks?t?ja tom?r nevar pras?t, lai vi?š veiktu sarež??tas un padzi?in?tas p?rbaudes, k?das var veikt nodok?u administr?cija;
- valsts tiesai ir j?izv?rt?, vai, ?emot v?r? visus konkr?t?s lietas apst?k?us, nodok?a maks?t?js ir izr?d?jis pietiekamu r?p?bu un ir veicis pas?kumus, ko no t? sapr?t?gi var gaid?t šajos apst?k?os.

Par piekto un sesto jaut?jumu

55 Ar piekto un sesto jaut?jumu, kuri kop? j?izskata ceturtm k?rt?m, iesniedz?jtiesa b?t?b? vaic?, vai Direkt?va 2006/112, Hartas 47. pant? nostiprin?t?s ties?bas uz lietas taisn?gu izskat?šanu un tiesisk?s droš?bas princips ir j?interpret? t?d?j?di, ka tie liedz nodok?u iest?dei atteikt nodok?a maks?t?jam PVN atskait?šanas ties?bas, pamatojoties uz to, ka šis maks?t?js neesot iev?rojis pien?kumus, kas izriet no valsts vai Savien?bas ties?bu norm?m par p?rtikas ??des drošumu, lai gan administrat?v? iest?de, kuras kompetenc? ir konstat?t š?du p?rk?pumu, iepriekš nav pie??musi l?mumu.

56 T? k? iesniedz?jtiesa nav izkl?st?jusi iemeslus, kuru d?? t? uzdod Tiesai jaut?jumu par tiesisk?s droš?bas principa interpret?ciju, šie divi jaut?jumi šaj? zi?? neatbilst Tiesas Reglamenta 94. pant? noteiktaj?m pras?b?m, t?p?c šie jaut?jumi, cikl? tie attiecas uz šo principu, ir ac?mredzami nepie?emami.

57 Attiec?b? uz Direkt?vu 2006/112 Tiesa 2019. gada 3. oktobra sprieduma *Altic* (C?329/18, EU:C:2019:831) 41. punkt? ir nospriedusi, ka š?s direkt?vas 168. panta a) punkts ir interpret?jams t?d?j?di, ka tas nepie?auj to, ka nodok?a maks?t?jam, kas iesaist?ts p?rtikas aprit?, tiek liegtas ties?bas atskait?t priekšnodokl? samaks?to PVN, pamatojoties tikai uz to – pie?emot, ka tas ir pien?c?gi konstat?ts –, ka min?tais nodok?a maks?t?js p?rtikas izsekojam?bas nol?k? nav izpild?jis ar savu pieg?d?t?ju identific?šanu saist?tos pien?kumus, kuri paredz?ti Regulas Nr. 178/2002 18. panta 2. punkt?. T? piebilda, ka šo pien?kumu neizpilde tom?r var b?t viena no nor?d?m, kas kop? konsekventi apliecina, ka nodok?a maks?t?js zin?ja vai tam bija j?zina, ka tas piedal?s ar kr?pšanu PVN jom? saist?t? dar?jum?.

58 Tas pats ir attiecin?ms uz valsts ties?bu normu un ikvienas Savien?bas ties?bu normas, kas attiecas uz p?rtikas ??des drošumu, p?rk?pumu un uz gad?jumiem, kad j?sniedz pier?d?jumi gan par kr?pšanas PVN jom? esam?bu, gan nodok?a maks?t?ja akt?vu un pas?vu dal?bu šaj? kr?pšan?. Proti, š?ds p?rk?pums pats par sevi nav apst?klis, kas ?autu konstat?t šos faktus, bet var tikt uzskat?ts par vienu no nor?d?m par š?das kr?pšanas esam?bu, k? ar? apst?kli, kuru var ?emt v?r?, veicot visaptverošu visu lietas elementu un faktisko apst?k?u v?rt?jumu, lai pier?d?tu, ka nodok?a maks?t?js ir piedal?jies šaj? kr?pšan? – neraugoties uz faktu, ka administrat?v? iest?de, kuras kompetenc? ir konstat?t š?du p?rk?pumu, iepriekš nav konstat?jusi min?to p?rk?pumu.

59 T? k? iesniedz?jtiesa v?las noskaidrot, vai nodok?u iest?des prakse, saska?? ar kuru š?ds p?rk?pums tiek ?emts v?r?, lai gan to iepriekš nav konstat?jusi kompetent? administrat?v? iest?de, atbilst Hartas 47. pant? nostiprin?taj?m ties?b?m uz lietas taisn?gu izskat?šanu, ir j?atg?dina, ka saska?? ar p?d?jo min?to ties?bu normu ikvienai personai, kuras ties?bas un br?v?bas, kas garant?tas Savien?bas ties?b?s, tikušas p?rk?ptas, ir ties?bas uz efekt?vu ties?bu

aizsardzību tiesā, ievērojot nosacījumus, kuri paredzēti šajā pantā. Līdz ar to šīs pants nav piemērojams, lai izvērtētu administratīvās prakses likumību.

60 Ciktāl iesniedzējtiesa jautā, vai Hartas 47. pantā paredzētās tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu ir jāinterpretē tādējādi, ka tām ir pretrunātas, ka tiesa – kurā ir iesniegts pieteikums par nodokļu iestādes lēmuma apstrīdēšanu – kā pierādījumu par krāpšanu PVN jomā vai par nodokļa maksājuma daļību šajā krāpšanā? – em vērā no valsts vai Savienības tiesību normām par pārtikas drošuma jomā izrietošo pienākumu pārkāpumu, uz kuru norāda nodokļu iestāde, lai gan valsts administratīvā iestāde, kuras kompetencē ir konstatēt šādus pārkāpumus, iepriekš nav pieņēmusi lēmumu, ir jāatgādina – lai izpildītu prasības saistībā ar tiesībām uz lietas taisnīgu izskatīšanu, ir svarīgi, lai lietas dalībnieki zinātu un sacīkstes veidā varētu apspriest gan faktiskos, gan tiesiskos apstākļus, kas ir izšķiroši attiecībā uz tiesvedības iznākumu (spriedums, 2019. gada 16. oktobris, *Glencore Agriculture Hungary*, C-189/18, EU:C:2019:861, 62. punkts un tajā minētā judikatūra).

61 Līdz ar to tiesas, kas izskata pieteikumu par nodokļu iestādes lēmuma apstrīdēšanu, iespēja – kā pierādījumu tam, ka pastāv krāpšana PVN jomā vai ka nodokļa maksātājs ir piedalījies šajā krāpšanā, – em vērā no valsts vai Savienības tiesību normām par pārtikas drošumu izrietošo pienākumu pārkāpumu neaizskar tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu, ja šo pierādījumu šajā tiesā var apstrīdēt un apspriest sacīkstes veidā.

62 Turpretim, ja minētajai tiesai nav tiesību pārbaudīt, vai pastāv no valsts vai Savienības tiesību normām par pārtikas drošumu izrietošu pienākumu pārkāpums, uz ko tiek norādīts kā uz pierādījumu tam, ka pastāv krāpšana PVN jomā vai ka nodokļa maksātājs ir piedalījies šajā krāpšanā, šis apstāklis nevar tikt ņemts vērā, neaizskarot tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, un tādēļ tas ir jānoraida (pārcenāto analoģijas skat. spriedums, 2015. gada 17. decembris, *WebMindLicenses*, C-419/14, EU:C:2015:832, 87.–89. punkts, un 2019. gada 16. oktobris, *Glencore Agriculture Hungary*, C-189/18, EU:C:2019:861, 66.–68. punkts).

63 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz piekto un sesto jautājumu ir jāatbild, ka:

– Direktīva 2006/112 ir jāinterpretē tādējādi, ka, pirmkārt, tā nepieļauj, ka nodokļu iestāde atsaka nodokļa maksātājam PVN atskaitīšanas tiesības, pamatojoties uz to vien, ka nodokļa maksātājs nav ievērojis pienākumus, kas izriet no valsts vai Savienības tiesību normām par pārtikas drošumu, un, otrkārt, ka šo pienākumu neizpilde tomēr var būt viens no elementiem, ko nodokļu iestāde var ņemt vērā, lai konstatētu gan krāpšanas PVN jomā esamību, gan minētā nodokļa maksājuma daļību šajā krāpšanā, pat ja administratīvā iestāde, kuras kompetencē ir konstatēt šādus pārkāpumus, iepriekš nav pieņēmusi lēmumu;

– Hartas 47. pantā nostiprinātās tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu ir jāinterpretē tādējādi, ka tām nav pretrunātas, ka tiesa, kas izskata pieteikumu par nodokļu iestādes lēmuma apstrīdēšanu, em vērā – kā pierādījumu tam, ka pastāv krāpšana PVN jomā vai ka nodokļa maksātājs ir piedalījies šajā krāpšanā, – minēto pienākumu pārkāpumu, ja šo pierādījumu šajā tiesā var apstrīdēt un apspriest sacīkstes veidā.

Par pirmo jautājumu

64 Ar pirmo jautājumu, kas jāizskata nobeigumā – piektā kārtībā, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīva 2006/112 un nodokļu neitralitātes princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādus nodokļu prakti, saskaņā ar kuriem, lai atteiktu nodokļa maksātājam tiesības uz PVN atskaitīšanu, pamatojoties uz to, ka tas ir piedalījies krāpšanā PVN jomā, tiek ņemts vērā tas, ka nodokļa maksātāja pilnvarotās personas likumgais pārstāvis zināja par faktiem, kas veido šo krāpšanu, neatkarīgi no piemērojamā valsts tiesību normām, kas reglamentē pilnvarojumu,

un konkrētajā gadījumā noslēgt pilnvarojuma līguma noteikumiem.

65 Kā atgādināts šā sprieduma 26. punktā, cēlā pret krāpšanu ir Direktīva 2006/112 atzīta un ar to iedrošināts mērķis.

66 Turklāt no šā sprieduma 29. un 40. punktā, saskaņā ar kuriem, pirmkārt, atbildības bez vainas sistēmas izveidošana pārsniegtu to, kas ir nepieciešams valsts kases tiesību aizsardzībai, un, otrkārt, nodokļa maksātājs, kas zināja vai kam bija jāzina, ka, veicot attiecīgo iegādi, viņš piedalās ar krāpšanu saistītā darījumā, palīdz šīs krāpšanas izdarītājiem un kļūst par līdzdalībnieku šajā krāpšanā, izriet, ka šāda līdzdalība ir pārkāpums, par kuru ir atbildīgs nodokļa maksātājs (šajā nozīmā skat. rīkojumu, 2021. gada 14. aprīlis, *Finanzamt Wilmersdorf*, C-108/20, EU:C:2021:266, 36. punkts).

67 Lai kādas arī būtu valsts tiesību normas, kas reglamentē pilnvarojumu, un konkrētajā gadījumā noslēgt pilnvarojuma līguma, ar kuru nodokļa maksātājs trešai personai ir uzticējies ar nodokli apliekamo darījumu veikšanu, noteikumi, nodokļa maksātājs attiecībā pret valsts kasi nevar atbrīvoties no šīs atbildības, atsaucoties uz pilnvarojuma līguma esamību, valsts tiesību normām, kas to regulē, vai šā līguma noteikumiem un apgalvojot, ka viņš nezina faktus, kas veido krāpšanu PVN jomā, par ko zināja viņa pilnvarotā persona. Proti, ja tiktu atzīts, ka nodokļa maksātājs var šādi rīkoties, tas atvieglotu krāpšanu un tādējādi būtu pretrunā mērķim apkarot krāpšanu PVN jomā.

68 No iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīva 2006/112 un nodokļu neitralitātes princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj tādus nodokļu prakti, saskaņā ar kuru, lai atteiktu nodokļa maksātājam tiesības uz nodokļa atskaitēšanu, pamatojoties uz to, ka tas ir piedalījies krāpšanā PVN jomā, tiek ņemtas vērā tas, ka nodokļa maksātāja pilnvarotās personas likumgais pārstāvis zināja par faktiem, kas veido šo krāpšanu, neatkarīgi no piemērojamām valsts tiesību normām, kas reglamentē pilnvarojumu, un konkrētajā gadījumā noslēgt pilnvarojuma līguma noteikumiem.

Par tiesīšanu izdevumiem

69 Attiecībā uz pamatlīetas pusēm šā tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tādēļ jālemj par tiesīšanu izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (desmitā palāta) nospriež:

1) **Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopājo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu**

ir jāinterpretē tādējādi, ka

– **gadījumā, ja nodokļu iestāde vēlas atteikt nodokļa maksātājam pievienotās vērtības nodokļa (PVN) priekšnodokļa atskaitēšanas tiesības, pamatojoties uz to, ka nodokļa maksātājs esot piedalījies karuseveidā PVN krāpšanā, šai direktīvai ir pretrunā tas, ka nodokļu iestāde aprobežojas ar to konstatējumu vien, ka šis darījums ir daļa no cirkulāras rīcību izrakstēšanas ??des;**

– **minētajai nodokļu iestādei, pirmkārt, ir precīzi jāraksturo apstākļi, kas veido krāpšanu, un jāsniedz pierādījumi par krāpniecisku rīcību un, otrkārt, jāpierāda, ka nodokļa maksātājs ir aktīvi piedalījies šajā krāpšanā vai ka tas zināja vai tam bija jāzina, ka darījums, uz kuru tas atsaucas šo atskaitēšanas tiesību pamatošanai, ir iesaistīts minētajā krāpšanā, bet tas obligāti nenozīmē, ka būtu jāidentificē visi dalībnieki, kas ir**

pedal?jušies kr?pšan?, k? ar? šo dal?bnieku attiec?g?s darb?bas.

2) Direkt?va 2006/112

ir j?interpret? t?d?j?di, ka

– **gad?jum?, ja nodok?u iest?de, lai atteiktu ties?bas uz nodok?a atskait?šanu, apgalvo nodok?a maks?t?ja akt?vu dal?bu kr?pšan? pievienot?s v?rt?bas nodok?a jom?, šai direkt?vai nav pretrun? tas, ka nodok?u iest?de min?to atteikumam – papildus vai pak?rtoti – pamato ar pier?d?jumiem, kas pier?da nevis š?du dal?bu, bet gan faktam, ka nodok?a maks?t?js, ja vi?š b?tu izr?d?jis visu pien?c?go r?p?bu, b?tu var?jis zin?t, ka attiec?gais dar?jums ir iesaist?ts š?d? kr?pšan?;**

– **tas vien, ka pieg?žu ??des, kur? ietilpst šis dar?jums, dal?bnieki savstarp?ji cits citu ir zin?juši, nav pietiekams apst?klis, lai konstat?tu nodok?a maks?t?ja dal?bu kr?pšan?.**

3) Direkt?va 2006/112, lasot to kopsakar? ar sam?r?guma principu,

ir j?interpret? t?d?j?di, ka

– **gad?jum?, ja past?v nor?des, kas dod pamatu aizdom?m par nelikum?b?m vai kr?pšanu, šai direkt?vai nav pretrun? tas, ka nodok?a maks?t?jam tiek pras?ts izr?d?t liel?ku r?p?bu, lai p?rliecin?tos, ka t? veikta dar?juma d?? šis nodok?a maks?t?js nav iesaist?ts kr?pšan?;**

– **no nodok?a maks?t?ja tom?r nevar pras?t, lai vi?š veiktu sarež??tas un padzi?in?tas p?rbaudes, k?das var veikt nodok?u administr?cija;**

– **valsts tiesai ir j?izv?rt?, vai, ?emot v?r? visus konkr?t?s lietas apst?k?us, nodok?a maks?t?js ir izr?d?jis pietiekamu r?p?bu un ir veicis pas?kumus, ko no t? sapr?t?gi var gaid?t šajos apst?k?os.**

4) Direkt?va 2006/112

ir j?interpret? t?d?j?di, ka

– **t? nepie?auj, ka nodok?u iest?de atsaka nodok?a maks?t?jam pievienot?s v?rt?bas nodok?a (PVN) atskait?šanas ties?bas, pamatojoties uz to vien, ka nodok?a maks?t?js nav iev?rojis pien?kumus, kas izriet no valsts vai Savien?bas ties?bu norm?m par p?rtikas ??des drošumu;**

– **šo pien?kumu neizpilde tom?r var b?t viens no elementiem, ko nodok?u iest?de var ?emt v?r?, lai konstat?tu gan kr?pšanas PVN jom? esam?bu, gan min?t? nodok?a maks?t?ja dal?bu šaj? kr?pšan?, pat ja administrat?v? iest?de, kuras kompetenc? ir konstat?t š?dus p?rk?pumus, iepriekš nav pie??musi l?mumu.**

5) Eiropas Savien?bas Pamatties?bu hartas 47. pant? nostiprin?t?s ties?bas uz lietas taisn?gu izskat?šanu

ir j?interpret? t?d?j?di, ka

t?m nav pretrun? tas, ka tiesa, kas izskata pieteikumu par nodok?u iest?des l?muma apstr?d?šanu, ?em v?r? – k? pier?d?jumu tam, ka past?v kr?pšana pievienot?s v?rt?bas nodok?a jom? vai ka nodok?a maks?t?js ir pedal?jies šaj? kr?pšan?, – min?to pien?kumu

pārskatīsim, ja šo pierādījumu šajā tiesā var apstrīdēt un apspriest sacīkstes veidā.

6) Direktīva 2006/112 un nodokļu neitralitātes princips

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tie pieļauj tādā nodokļu praksī, saskaņā ar kuru, lai atteiktu nodokļa maksātājam tiesības uz nodokļa atskaitīšanu, pamatojoties uz to, ka tas ir piedalījies krāpšanu pievienotās vērtības nodokļa jomā, tiek ņemts vērā tas, ka nodokļa maksātāja pilnvarotās personas likumgais pārstāvis zināja par faktiem, kas veido šo krāpšanu, neatkarīgi no piemērojamā valsts tiesību normām, kas reglamentē pilnvarojumu, un konkrētajā gadījumā noslēgtā pilnvarojuma līguma noteikumiem.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – ungāru.